

Proiect didactic - EDUCAȚIE CIVICĂ (DOS)

Propunătoare: Băcuci Nicolina Ioana, Boț (Ganea) Daniela Roxana, Ille (Plugar) Dora Cristal Naama, Tahîș Daiana Mihaela, Tușinovszki (Cutlac) Anca.

Clasa: a IV-a

Aria curriculară : Om și societate

Disciplina : Educație civică

Tipul lecției: lecție de consolidare

Obiectiv fundamental: formarea și dobândirea cunoștințelor care implică valori morale, dar și nonvalori.

Competențe generale :

1. Aplicarea unor norme de conduită în viața cotidiană;
2. Manifestarea unor deprinderi de comportament moral-civic în contexte de viață din mediul cunoscut;
3. Cooperarea cu ceilalți pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru, manifestând disponibilitate;

Competențe specifice :

- 1.3. Explorarea unor norme morale care reglementează relațiile cu ceilalți oameni;
- 2.1. Explorarea unor valori morale care stau la baza relațiilor cu ceilalți oameni;
- 2.2. Recunoașterea unor comportamente moral-civice din viața cotidiană;
- 2.3. Deosebirea comportamentelor prosoziale de cele antisociale;
- 3.1. Relaționarea pozitivă cu ceilalți, în rezolvarea unor sarcini simple de lucru;

Obiective operaționale:

O.O.1: să definească termenul de moralitate folosindu-se de cuvinte din propriul vocabular;

O.O.2: să diferențieze valorile morale de nonvalorile prezente în texte primite;

O.O.3: să identifice cel puțin două valori sau două nonvalori prezente în textele primite;

O.O.4: să recunoască diferite tipuri de comportamente întâlnite în viața de zi cu zi;

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația euristică, explicația, exercițiul, jocul, problematizarea, expunerea;

Mijloace de învățământ : fișe cu povești, fișe de lucru, fișe cu valori și nonvalori, broșură, creioane colorate, planșe, tabla smart, laptop, video-proiector;

Forme de organizare: frontală, în perechi, în echipă;

Temporale: 50 de minute

Bibliografie :

- Programă școlară pentru disciplina EDUCAȚIE CIVICĂ clasele a III-a - a IV-a, București, 2014.

DESFĂȘURAREA LECȚIEI:

ETAPELE LECȚIEI	ACTIVITATEA ÎNVĂȚĂTORULUI	ACTIVITATEA ELEVILOR	STRATEGII DIDACTICE			METODE ȘI TEHNICI DE EVALUARE
			METODE ȘI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	FORME DE ORGANIZARE	
1. Moment organizatoric	Se pregătește sala de clasă și materialele necesare pentru începerea și desfășurarea lecției. Crearea unui climat afectiv benefic desfășurării activităților.	Se pregătesc pentru începerea lecției.	Conversația		Frontală	
2. Captarea atenției	Învățătorul le propune elevilor un joc folosindu-se de tabla smart în care sunt prezentate mai multe comportamente, elevii trebuind să aleagă să le încadreze în două categorii: <i>de pedepsit</i> și <i>de apreciat</i> , justificându-și alegerile	Elevii participă încântați la joc.	Conversația Jocul Explicația	Tablă smart Video-proiector Laptop	Frontală	Observația sistematică a comportamentului elevilor

	facute. (https://wordwall.net/resource/54333083/comportamente) Un reprezentant al clasei va ieși la tablă și va rezolva cerințele jocului, fiind îndrumat și de ceilalți colegi.					
3. Anunțarea temei și a obiectivelor	Învățătorul anunță tema lecției: <i>Moralitate: valori vs nonvalori</i> și prezintă de asemenea și obiectivele acesteia.	Elevii ascultă.			Frontală	
4. Dirijarea lecției	Li se cere elevilor să definească, folosindu-se de propriile cuvinte, termenul de moralitate și de asemenea, să dea exemple de valori și nonvalori morale. Colectivul clasei este împărțit în 10 perechi, fiecare pereche primind o poveste (Anexele 1-10) pe baza căreia va trebui să	Elevii definesc termenul de „moralitate” : bună purtare, comportamentul social al unei persoane, conștiință etc. Și dau exemple de valori și nonvalori morale. Elevii citesc poveștile primite.	Problematizarea Conversația euristică		Frontal	Observarea comportamentului elevilor

	rezolve următoarele sarcini de lucru (Anexa 11): a) Să aleagă valorile/nonvalorile morale care pot fi desprinse din fiecare poveste(le oferim mai multe variante); b) Să deseneze împreună o imagine reprezentativă pentru povestea primită; c) Să desprindă morala/învățătura fiecărei povești; d) Să asocieze fiecărei valori/nonvalori identificate în poveste nume de personaje din cărți/filme sau persoane din viața lor, justificându-și alegerile.	Elevii aleg valorile și nonvalorile întâlnite în povestea primită. Elevii desenează o imagine reprezentativă pentru povestea primită. Elevii desprind învățătura poveștii primite. Elevii asociază valorile și nonvalorile diferitelor personaje sau persoane.	Exercițiul Conversația Explicația	Fișe cu povești Fișe cu valori/nonvalori Fișe de lucru Planșe	În perechi	Observarea comportamentului elevilor

5. Realizarea feedback-ului	Li se cere elevilor să prezinte în fața clasei (fiecare pereche își va alege un reprezentat) rezolvările sarcinilor de lucru.	Elevii prezintă rezolvarea sarcinilor de lucru.	Conversația Explicația		Frontală	
6. Obținerea performanței	Li se propune elevilor să realizeze/ creeze o broșură cu titlul: MORALITATE: valori vs nonvalori Broșura conține: - Poveștile primite - Imaginile reprezentative pentru fiecare poveste - Valorile și nonvalorile întâlnite în fiecare poveste (Anexa 12)	Elevii creează o broșură respectând explicațiile primite.	Explicația Conversația Expunerea	Fișele cu povești Planșele cu imaginile reprezentative Fișele cu valori/nonvalori	Frontală În echipă	Observarea comportamentului elevilor
7. Evaluarea. Încheierea activității	Elevii primesc aprecieri individuale, dar și colective pentru munca depusă. De asemenea, aceștia vor fi recompensați cu bilete la o piesă de teatru sau un film care vor avea legătură cu tema lecției pe care tocmai au studiat-o.	Elevii ascultă. Elevii se bucură.	Conversația		Frontală	

Două ulcioare

O femeie bătrână din China avea două vase mari pe care le atârna de cele două capete ale unui băț și le căra pe după gât.

Un vas era perfect și tot timpul aducea întreaga cantitate de apă . Celălalt vas era crăpat și la sfârșitul lungului drum ce ducea de la izvor până acasă ajungea doar cu jumătate din cantitatea de apă.

Timp de doi ani asta se întâmpla zilnic: femeia aducea doar un vas și jumătate de apă. Dar bietului vas crăpat îi era atât de rușine de imperfecțiunea sa și se simțea atât de rău că nu putea face decât jumătate din munca pentru care fusese menit!

Într-o zi, ulciorul i-a vorbit femeii lângă izvor:

- Mă simt atât de rușinat pentru că această crăpătură face ca apa să se scurgă pe tot drumul până acasă!

Bătrâna a zâmbit și i-a spus:

- Ai observat că pe partea ta de drum sunt flori însă pe cealaltă nu? Asta pentru că am știut defectul tău și am plantat semințe de flori pe partea ta de potecă și, în fiecare zi, în timp ce ne întoarcem, tu le uzi. De doi ani culeg aceste flori și decorez casa cu ele. Dacă nu ai fi fost așa, n-ar mai exista aceste frumuseți care înmprospătează casa. Apoi, adăugă:

- Fiecare dintre noi avem defectul nostru unic. Însă, crăpăturile și defectele ne fac viața împreună atât de interesantă!

Trebuie să luăm fiecare persoană așa cum este și să căutăm ce este bun în ea.

Cățelușul șchiop

În vitrina unui magazin de animale era un afiș: "Cățeluși de vânzare". Un băiețel de 10 ani intră și întreabă care-i prețul unui cățeluș. Vânzătorul îi răspunde că prețul este între 20 și 40\$. Băiețelul bagă mâna în buzunar, scoase câteva monezi. Numără 2.15 \$... și apoi întreabă:

- Aș putea vedea cățelușii?

Vânzătorul zâmbi. Fluieră și din magazin ieși afară cățeaua și în urma ei cinci cățeluși frumoși. Al șaselea cățeluș rămase în urmă și nu se apropia!

Băiețelul întreabă:

- De ce cățelușul ăsta șchioapătă ?

Omul îi răspunde că acesta s-a născut cu o problemă la picior și va șchiopăta toată viața!

- Acesta-i cățelușul pe care-l doresc, a spus băiețelul cu bucurie în glas.

- Dacă asta e dorința ta, ți-l dau gratis!

Copilul s-a supărat și a răspuns:

- Nu îl vreau gratis, prețul lui e la fel ca și al celorlalți căței. Îți voi da tot ce am la mine acum și în fiecare lună îți voi plăti 50 de cenți, până voi achita prețul lui întreg!

- Ești sigur că vrei acest cățeluș? Doar niciodată nu va putea fugi sau juca sau sări precum ceilalți!

Băiețelul s-a aplecat, și-a ridicat puțin pantalonul și i-a arătat vânzătorului aparatul de fier ce-i susținea piciorul strâmb.

- Nici eu nu pot alerga, de aceea acest cățeluș are nevoie de cineva care să-l înțeleagă!

Ochii vânzătorului s-au umplut de lacrimi când i-a spus copilului:

- Mă rog și sper ca fiecare cățeluș să aibă pe cineva care să-l iubească, așa precum tu îl vei iubi pe acest cățeluș!

În viață nu contează cine ești, contează ca cineva să te prețuiască și să te iubească necondiționat! Un prieten adevărat este acela care sosește în timp ce ceilalți... dispar!

Pericol la fermă

Privind prin gaura din perete, un șoricel văzu pe fermier și pe soția sa desfăcând un pachet.

- Oare ce se află acolo? se întreba șoricelul.

A fost îngrozit să vadă că în pachet era o capcană pentru șoareci. Întorcându-se la fermă, șoricelul dădu de veste tuturor despre ceea ce văzuse.

- Este o capcană pentru șoriceii în casă! Este o capcană pentru șoriceii în casă!

Găina a cloncănit, și-a ridicat capul și a spus:

- Domnule șoarece, îți pot spune doar atât. Înțeleg că este o problemă gravă pentru dumneata, dar nu are nicio consecință asupra mea. Nu pot fi deranjată de această informație.

Apoi șoricelul se duse la porc și îi spuse:

- Este o capcană pentru șoriceii în casă!

Porcul a fost impresionat, dar a răspuns:

- Regret, domnule șoarece, nu pot face nimic, poate doar să mă rog pentru tine. Poți să fii sigur că ești în rugăciunile mele viitoare.

Șoricelul s-a dus apoi la vacă și i-a spus și ei:

- Este o capcană pentru șoriceii în casă!

Vaca i-a răspuns:

- O, domnule șoricel, îmi pare rău pentru tine, dar în ceea ce mă privește pe mine această capcană nu mă poate răni în niciun fel.

În cele din urmă, șoricelul s-a întors în casă foarte deznădăjduit și s-a decis să înfrunte de unul singur capcana. În acea noapte s-a auzit un sunet care vestea că ceva fusese prins în capcană. Soția fermierului se grăbi să vadă despre ce este vorba, dar din cauza întunericului nu a văzut că în capcană era coada unui șarpe mare și veninos. Așa că acesta o mușcase. Fermierul se grăbi cu soția sa la spital, apoi o aduse acasă cu febră mare. Toată lumea știe că un bun remediu împotriva febrei este supă de pui, așa că fermierul se duse și sacrifică găina. Cu toate acestea, starea soției sale se înrăutățea. Prietenii și vecinii veniseră să stea cu ea, iar ca să îi poată hrăni fermierul tăie și porcul. Soția fermierului nu se însănătoși și în cele din urmă a murit. La înmormântare au venit atât de multe persoane încât fermierul a sacrificat și vaca pentru a-i hrăni pe toți. Șoricelul privea acum prin gaura din perete cu multă tristețe...

Toți suntem într-o călătorie numită viață. Atunci când auzi că cineva are o problemă și crezi că nu te privește, adu-ți aminte că dacă unul dintre noi este amenințat, noi toți suntem în pericol.

Vinovatul dovedit

Demult, trăia într-un sat un butar renumit pentru pâinea sa. Dar, într-o zi, butarului i se păru că sunt cam ușoare bucățile de unt pe care tocmai le cumpărase de la un țăran și le așeză pe cântar. Când colo, ce să vezi?! În loc de un kg, cât trebuia să aibă o bucată, fiecare cântărea doar 800 de grame. Supărat foc, omul s-a dus degrabă la judecătorie, spunând că țăranul înșală lumea și cerând, bineînțeles, pedepsirea acestuia.

N-au trecut nici două ceasuri și țăranul a fost dus în fața judecătorului, care l-a amenințat:

- Dacă este adevărat ce spune butarul, că îi înșeli pe oameni la cântar, te bag imediat la închisoare.

- Să-mi fie iertat – zise țăranul – dar sunt nevinovat.

- Cum îndrăznești să minți? sări butarul. Chiar astăzi am cumpărat aceste bucăți de unt de la tine. Domnule judecător, trebuie să-l închideți pe acest șarlatan, care a încercat să mă păcălescă!

- Așa este, omule? spuse atunci judecătorul. Este untul acesta al tău?

- Al meu este, însă, vedeți dumneavoastră, eu nu am prea mulți bani. Mi-am cumpărat un cântar, dar nu am mai avut bani și pentru greutate, așa că pun unt pe un braț al cântarului, iar pe celălalt pun o pâine de-a butarului, care – zice el – are un kilogram. Acum, dacă pâinea butarului n-a avut un kilogram, eu ce vină am?

Auzind una ca asta, judecătorul a cântărit imediat o pâine și, într-adevăr, aceasta nu avea decât 800 de grame. În locul țăranului, la închisoare a ajuns adevăratul vinovat, butarul, care nu doar că înșela oamenii, dar mai dorea și să fie aspru pedepsit cel care ar fi făcut exact la fel.

Cel ce vrea să înșele, singur se înșală.

BLIDUL DE LEMN

Un bătrânel împovărat de ani s-a dus să locuiască împreună cu fiul și cu nora lui, care aveau un băiețel de patru ani. Măinile bătrânului tremurau tot timpul, ochii îi erau încețoșați, iar pașii împieticiți.

Întreaga familie mânca împreună la masă, însă mâinile nesigure ale bătrânului și vederea lui tot mai slăbită îl puneau mereu în încurcătură – boabele de mazăre i se rostogoleau din lingură pe covor, când întindea mâna după cana cu lapte, jumătate din lapte se vărsa pe fata de masă. Fiul și nora se simțeau tot mai iritați de neajutorarea lui. Până-ntr-o zi când...

„Trebuie să facem ceva cu bunicul, a spus fiul. M-am săturat să tot văd lapte vărsat pe masă, să tot calc pe boabe de mazăre și să tot aud cum plescăie și troscăie în farfurie!” Așa că soțul și soția au pus o măsuță în colțul camerei, după ușă. Acolo bunicul mânca singur, în timp ce întreaga familie stătea în jurul mesei. Și pentru că bunicul reușise să spargă vreo 2-3 farfurii, i-au cumpărat un blid de lemn.

Uneori, când se uitau în direcția bunicului, familia putea să vadă o lacrimă stingheră în ochii lui slăbiți și tristi – singur, după ușă, bunicul își mânca bucățița de pâine muiată în lapte. Cu toate acestea, singurele cuvinte pe care fiul și nora le aveau pentru el, erau de muștrare, când îi cădea furculița pe covor sau când se mai vărsa din lapte pe masă. Băiețelul se uita când la bunic, când la mămică și la tăticul lui, fără să spună un singur cuvânt...

Apoi, într-o seară, chiar înainte de cină, tatăl a observat că băiețelul meștereste ceva pe covor. S-a apropiat și a văzut că încerca să cioplească o bucată de lemn. „Ce faci tu acolo”, l-a întrebat tatăl duios.

Băiețelul și-a ridicat ochii mari spre tăticul lui și i-a răspuns la fel de duios: „O, am treabă, vreau să fac un blid de lemn din care să mănânci tu și mami când eu voi fi mare...” A zâmbit și s-a întors la „treaba” lui.

De data aceasta a fost rândul părinților să rămână fără cuvinte. O liniște apăsătoare s-a asternut în cameră și lacrimi mari și curate au început să le tremure în ochi, să li se rostogolească pe obraji. Nici un cuvânt, deplină tăcere, dar amândoi știau prea bine ce au de făcut.

În seara aceea, soțul l-a luat pe bunic de mână și l-a condus cu grijă la masa mare din centrul camerei. Bunicul urma să mănânce la masă împreună cu întreaga familie – în seara aceea și în fiecare seară de-atunci înainte, până la sfârșitul zilelor lui. Și, dintr-un motiv sau altul, nici fiul și nici nora nu mai păreau să fie deranjați dacă se vărsa din lapte pe fata de masă sau dacă mai cădea câte-o furculiță pe covor. (după o povestire de Lev Tolstoi)

Copiii sunt ca niște radare extrem de sensibile. Ochii lor nu lasă nimic neobservat, urechile lor sunt întotdeauna pe recepție, iar mintea lor prelucrează neobosită mesajele pe care le recepționează. Ceea ce învață în “cei șapte ani de acasă”, vor folosi și în viață. Părinților li se aplică proverbul: “Ceea ce semeni, aceea vei culege”

FEREAȘTRA MAGICĂ

Un băiețel se îmbolnăvise foarte tare. Micuțul era nevoit să își petreacă toată ziua în pat, fără să se miște. Pentru că nici alți copii nu aveau voie de vină să îl viziteze, el suferea și mai tare și cu fiecare zi cu care trecea era tot mai supărat și trist.

Băiețelul nu avea cum să facă altceva decât să privească toată ziua pe fereastră. Timpul trecea, iar micuțul era tot mai posomorât. Într-o zi, însă, el a văzut la fereastră sa o umbră ciudată. Când s-a uitat afară nu i-a venit să creadă: era un pinguin care mânca un hot-dog. Acesta i-a zis "salut" băiețelului și a plecat.

Micuțul a rămas surprins. În timp ce încerca să își dea seama ce s-a întâmplat, o maimuță veselă a apărut dansând în fața ferestrei, în timp ce se chinuia să umfle un balon. Și după această apariție, băiatul se întreba cum e posibil așa ceva, iar după ceva timp, tot mai multe personaje amuzante au apărut la fereastră făcându-l să râdă cu poftă. Nimeni n-ar fi avut cum să se oprească din râs, dacă prin fața ochilor ar fi văzut cum se perindă, un câțel cu ochelari de soare sau un elefant care sare de pe o trambulină și se rostogolește în toate direcțiile. Băiețelul nu a povestit nimănui ce se petrecea la fereastră lui, însă în scurt timp s-a făcut bine și inima lui era plină de bucurie din nou. Băiețelul s-a însănătoșit și s-a reîntors la școală.

Ajuns la școală, băiatul a început să le povestească prietenilor săi ce s-a petrecut la fereastră sa. În timp ce povestea, băiețelul a văzut ceva ieșind din geanta unui coleg. Acesta a insistat să afle ce e și în cele din urmă a aflat că era vorba de un costum, unul dintre cele în care s-au deghizat prietenii lui pentru a-l înveseli.

Din acea zi, băiețelul și-a promis că așa cum au făcut prietenii lui pentru el, așa va avea și el grijă ca nimeni să nu se simtă vreodată singur și trist.

Îngerul

A fost odată, în ceruri, un copil pe cale să se întrupeze. Într-o zi, el i se adresa lui Dumnezeu:

- Stiu, Doamne, că mâine mă vei trimite pe Pământ, dar spune-mi, te rog, cum voi supraviețui acolo așa mic și neajutorat?

Dumnezeu îi răspunse:

- Dintre miile de îngeri, am ales unul pentru tine. Te va aștepta și va avea grijă de tine.

- Dar aici, în Rai, eu nu fac altceva decât să cânt și să zâmbesc. De asta am nevoie ca să fiu fericit!

- Îngerul tău îți va cânta în fiecare zi. Tu vei simți iubirea lui și vei fi fericit, răspunse Dumnezeu.

- Și, continuă copilul, cum voi înțelege ce îmi vor spune oamenii dacă eu nu știu limba lor?

- Asta este simplu, spuse Creatorul, îngerul tău îți va spune cele mai frumoase și mai dulci cuvinte pe care le vei auzi și, cu multă răbdare și grijă, te va învăța să rostești tu însuși cuvinte.

Copilul privi către Dumnezeu, spunând:

- Și ce voi face când voi vrea să vorbesc cu Tine?

Dumnezeu îi zâmbi copilului și-i spuse:

- Îngerul tău te va învăța cum să te rogi.

Copilul adăugă:

- Am auzit că pe Pământ sunt oameni răi. Cine mă va ocroti?

Dumnezeu răspunse:

- Îngerul tău te va ocroti chiar cu prețul vieții sale!

Intristându-se, copilul zise:

- Dar eu voi fi mereu trist pentru că nu te voi mai vedea.

- Ooo, îngerul tău îți va vorbi continuu despre Mine și te va învăța calea spre Mine. Astfel, Eu voi fi cu tine întotdeauna.

În acel moment, era atâta liniște și pace în Rai încât se auziră vocile de pe Pământ.

În grabă, copilul puse, oftând, o ultimă întrebare:

- Oh, Doamne, eu trebuie să plec acum. Spune-mi, te rog, numele îngerului meu!

- Numele îngerului tău nu are nicio importanță. Tu îi vei spune simplu: MAMA, răspunse Dumnezeu.

Morala: În viața ta vei vedea multe locuri, vei întâlni mulți oameni, dar vei avea întotdeauna o singură mama! Iubește-o, apreciaz-o și respect-o pe cea care a vegheat cu iubire asupra ta încă din prima clipă a vieții tale.

Prietenii

Trăia odată, în vremuri demult apuse, într-o pădure verde și bogată, un iepuraș. Avea mulți prieteni și se mandrea tare mult cu lucrul ăsta.

Într-o zi, iepurașul auzi lătratul puternic al unor câini sălbatici care îi luaseră urma. Se înspăimânta foarte tare și decise să le ceară ajutorul prietenilor săi. Fugi la cerb și îi spuse:

- Dragul meu prieten, câțiva câini sălbatici mă fugăresc. Îi poți tu rezezi cu coarnele tale?

Cerbul îi răspunse:

- Este adevărat că aş putea face asta, dar acum sunt ocupat. De ce nu îi ceri ajutorul ursului?

Iepurașul alerga și mai înfricoșat la urs:

- Dragul și puternicul meu prieten, te rog, ajută-mă! Pe urmele mele se află niște câini fioroși. Te rog, alungă-i!

Ursul îi răspunse:

- Îmi pare rău, dar sunt obosit și flămând. Trebuie să găsesc neaparat ceva de mâncare. Roag-o pe maimuța să te ajute.

Bietul iepuraș alerga așa de la un prieten la altul, dar nici maimuța, nici elefantul, nici zebra nu-l ajutară. Într-un final, el înțelese că trebuie să găsească singur o cale de scăpare. Trase adânc aer în piept și uitându-se în jur, văzu un tufiș. Se ascunse în spatele lui, se lungi la pământ și stătu fără suflare, cu inima bătându-i să-i sară din piept, până trecură câinii.

Morala: Adeverații prieteni sunt cei care te ajută oricând ai nevoie. Ei sunt întotdeauna alături de tine. Iar atunci când nu este nimeni în preajma ta ca să te ajute, stă în puterea ta să găsești o soluție pentru a ieși din încurcătura și a depăși orice piedică. Nu te da bătut niciodată!

Calul și măgarul - poveste populară

Se spune că un țăran avea în gospodăria sa un măgar și un cal. Țăranul era tare harnic, așa că în fiecare zi mergea ori la câmp, ori la pădure, ori la râu, pe unde avea treburi de făcut. Ba mai lucra și pe la vecini. Calul și măgarul îl însoțeau pretutindeni. Împreună cărau lemnele, piatră din râu sau arau câmpul.

De la un timp, măgarul se simțea tare obosit. Așa că într-una din zile îi zise tovarășului său:

- Calule, tu ești mai voinic și mai în putere, te rog, ia-mi ceva din spinare, ca să-mi ușurez povara, că tare îmi este greu. Simt că mă sfârșesc.

Dar calul i-a întors spatele și nu a vrut să-l ajute. Bietul măgar răsufla din ce în ce mai greu și slăbea văzând cu ochii. Și într-o zi căzu mort sub greutatea poverii lui.

Tare s-a necăjit țăranul. Dar acum era prea târziu, nu mai avea ce să mai facă. Așa că lua povara de pe spinarea măgarului și o puse pe spinarea calului. Calul ducea acum și povara lui și pe a măgarului. Ba mai mult, țăranul jupui pielea măgarului după obiceiul locului și o arunca și pe aceasta pe spinarea calului.

Calul, apăsător de greutatea poverilor, își zicea:

- Vai mie, așa îmi trebuie, căci nu vrusei să iau puțină povară de pe spinarea tovarășului meu. El a murit din pricina asta, iar eu trebuie să duc acum și povara lui toată. Ba încă stăpânul îmi puse în spate și pielea lui!

Morala: Se cuvine că cei ce pot să ajute și să sprijinească pe cei neputincioși, pentru ca și lor să le fie bine și spre folos. Ajutându-i pe alții, te ajuti pe tine însuși.

Leul și șoricelul

Într-o zi, un leu dormea în casa lui. Un șoricel se juca prin apropiere și, din întâmplare, a alergat peste leu. Acest lucru a făcut ca leul să se trezească. Leul a prins șoricelul și era gata să-l omoare. Șoricelul s-a rugat de el să nu-l ucidă. Leului i s-a făcut milă de șoricel și l-a lăsat să plece.

Câteva zile mai târziu, în timp ce mergea prin junglă, leul s-a prins în plasa unui vânător. El a început să ragă că să iasă din plasă, dar nu a reușit.

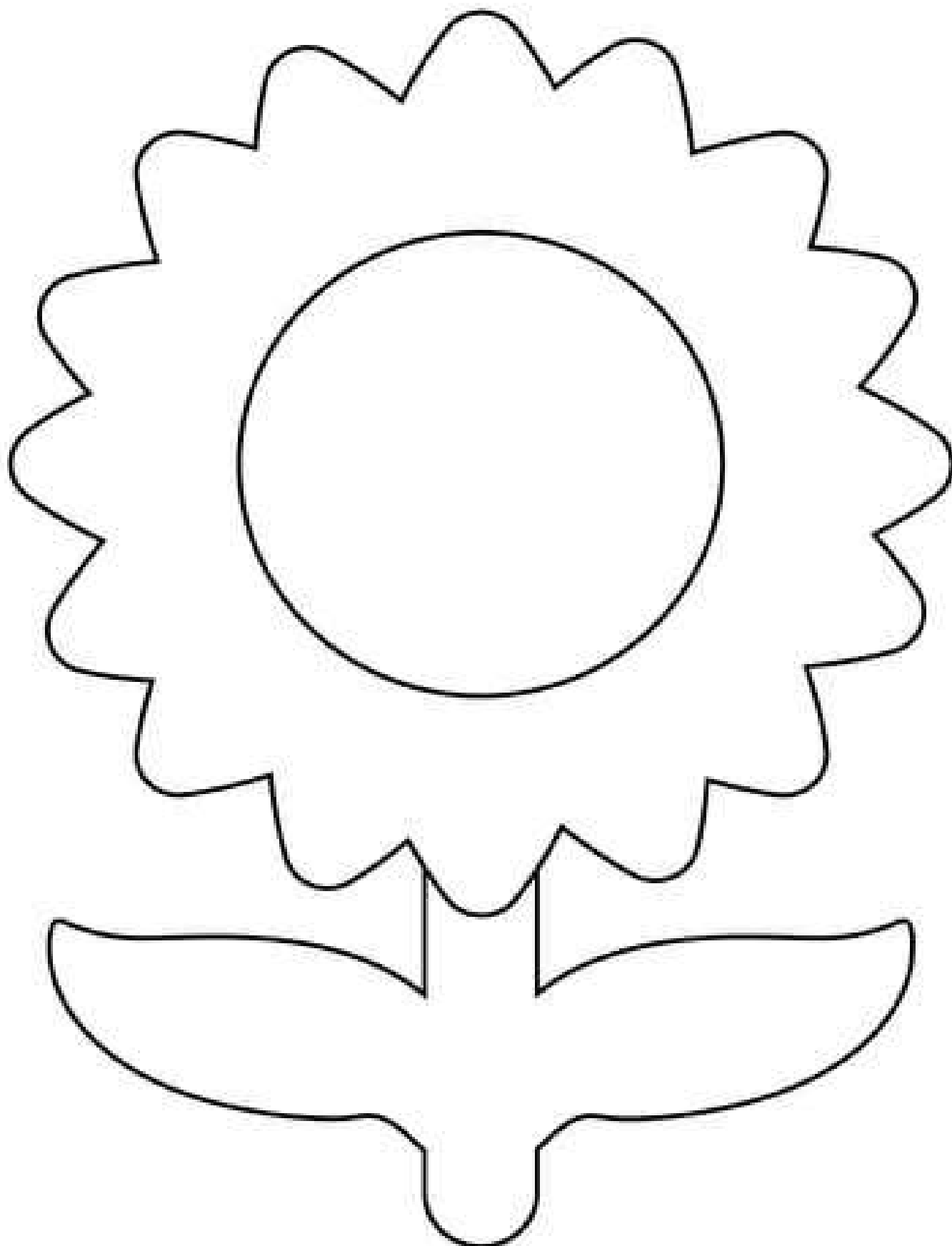
Șoricelul a auzit zgomotul, a alergat la leu și i-a spus: „Te rog, nu mai rage. Te voi elibera.” Apoi a tăiat plasa cu dinții și l-a eliberat pe leu.

Morala: O faptă bună aduce alta. Și nu trebuie să subestimăm niciodată pe nimeni.

FIȘĂ DE LUCRU

- 1.** Alegeți valorile și nonvalorile morale care pot fi desprinse din fiecare poveste așezându-le astfel: valorile vor fi notate pe petalele florii, iar nonvalorile pe frunzele florii.
- 2.** Realizați o imagine reprezentativă pentru fiecare poveste.
- 3.** Numiți învățătura care se desprinde din fiecare poveste.
- 4.** Asociație fiecărei valori/ nonvalori identificate în poveste nume de personaje din cărți/ filme sau nume de persoane din viața voastră de zi cu zi și justificați-vă alegerile.

Motivele pentru care am propus această activitate sunt variate. În primul rând este important să trezim în mintea și sufletul elevilor dorința pentru a-și forma valori morale pe care să le urmeze și să le păstreze întreaga lor viață. În al doilea rând este important ca ei să analizeze situațiile și comportamentele celor din jurul lor și să conștientizeze ce e bine și ce nu e bine să facă.